

Advokátní kancelář

Mgr. Stanislav Hykyš, advokát

Krajský soud v Ústí nad Labem
pobočka v Liberci
U Soudu 540/3
460 72 Liberec

ke sp. zn. 64 A 1/2014

Datovou schránkou

V Pardubicích dne 5.6.2014

Žalobce: **Sdružení Stop Genocidě**
IČ: 22727981
se sídlem Praha 5, Hlubočepská 85/64

Zastoupen: Mgr. Stanislavem Hykyšem, advokátem
se sídlem Zelená 276, 530 03 Pardubice

Žalovaný: **Městský úřad Chrastava**
se sídlem nám. 1. máje 1, 463 31 Chrastava

Vyjádření k replice žalovaného

Žalobce podává k replice žalovaného ze dne 5.6. t.r. následující

vyjádření:

I. Žalovaný zcela nepřipadně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 104/2012.

Na rozdíl od rozpuštění shromáždění posuzovaného ve věci NSS sp. zn. 2 As 104/2012, v případě shromáždění, které se mělo konat na náměstí 1. máje v Chrastavě, a které žalovaný zakázal, žalobce jako svolavatel učinil veškerá možná opatření k tomu, aby malé děti nebyly konfrontovány s uvedenými fotografickými panely.

Žalobce jednoznačně v oznámení shromáždění do ortofotomapy popsal, že panely budou umístěny nikoliv před základní školou a rovněž uvedl to, že zobrazení panelů bude opačným směrem, než základní škola.

Žalobce rovněž v ohlášení shromáždění výslovně požádal o to, aby vzhledem k drastické skutečnosti potratů zobrazených na panelech, žalovaný zakázal prohlídku panelů osobám mladším 15 let.

Žalobce tedy učinil jako svolavatel veškerá opatření k tomu, aby adresáty projevu nebyly menší děti či osoby, u nichž by bylo z jiného specifického důvodu možno očekávat, že zvolená forma sdělení u nich vyvolá pohoršení, které nebudou schopny patřičně mentálně zpracovat. (Ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 48 2012 – 14 ze dne 31.5.2012).

Podle ust. § 6 odst. 1 zákona o právu shromažďovacím byl žalovaný povinen podle možností a okolností poskytnout žalobci (svolavateli) pomoc.

Žalovaný jako příslušný orgán veřejné moci, navíc disponuje např. 5 členným sborem městské policie, a proto bylo v jeho možnostech, a tedy povinností, místo konání shromáždění zajistit tak, aby osoby mladší 15 let, resp. jejich doprovod, byly upozorňovány na to, že panely nejsou vhodné k tomu, aby shlédly, a že tyto osoby nejsou jejich adresáty.

V tomto smyslu žalobce jako svolavatel v oznámení shromáždění na žalovaného apeloval, avšak bezvýsledně.

K úvahám žalovaného – o potratech jako o legální činnosti, kterou žalobce navíc opovážlivě dává do souvislosti se symboly nacismu a komunismu – žalobce odkazuje na jednoznačné závěry Nejvyššího správního soudu:

„Krvavé a drastické fotografie či jiná obdobná zobrazení, ač mohou být jistě někdy považována za jsoucí za hranicí dobrého vkusu a ačkoli jejich zhlédnutí leckdy může vyvolávat nepříjemný pocit, však obecně nelze považovat za intenzívně nemravné. Násilné krvavé scény se běžně a zcela legitimně objevují ve výtvarném umění (a to již po staletí), kinematografii (lze dokonce uvažovat o jisté estetice „krváku“ a v něm zobrazovaného fyzického násilí, např. v akčních filmech), zpravodajství či dokumentaristice (např. filmy o holocaustu, zločinech komunistických režimů, záběry z nejruznějších krutých občanských válek či etnických čistek aj.). Zobrazení krvavých zranění či násilných a v určitém ohledu odpudivých scén se nevyhne ani některým druhům sportovních přenosů, např. některé bojové sporty.

Účastník řízení odpudivé fotografie použil k demonstraci a k vizuálnímu šokování v rámci své přesvědčovací kampaně, v níž vyjadřoval vyhraněný odpor k umělému ukončení těhotenství. Z jeho pohledu měly uvedené výrazové prostředky upozornit na to, že umělé ukončení těhotenství je svým způsobem násilné usmrcování lidí, stejné jako v řadě jiných hrůzných případů politických či etnických masových vraždění, které jsou společností odsuzovány, zatímco umělé ukončení těhotenství je legální. Jeho přesvědčení, jakkoli s největší pravděpodobností není veřejností v České republice obecně sdíleno, je legitimním názorem, který má právo hlásat a k jehož propagaci tedy může užít i velmi provokativních metod.“

II. Žalovaný nedůvodně tvrdí, že shromáždění s předmětnými panely, se mělo konat před Základní školou 1. máje, č.p. 228 v Chrastavě, popř. že s nimi budou konfrontovány i děti z jiné školy atp.

Žalobce opakovaně zdůrazňuje, že panely měly být umístěny obrácenou stranou od části náměstí, kde se škola nachází, a to navíc ve vzdálenosti 40 m od této školy. Přičemž zobrazení na panelech by byla prokazatelně vzdálená od ostatních průchozích částí náměstí na 42 m a 44 m. (Jak je možné ztotožnit na <http://nahlizeniidokn.cuzk.cz/> za použití funkce *Měření vzdáleností a ploch*).

Sám žalovaný ve své replice uvádí, že střed náměstí je navíc osázen bohatou zelení včetně stromů, což svědčí o členitosti náměstí a vylučuje to, aby se zobrazeními na panelech byl nucen seznamovat náhodný kolemjdoucí.

Plocha náměstí 1. máje v Chrastavě pak čítá cca 4.000 m², což žalovaný zcela zamlčuje. Navíc se prokazatelně jedná o prostor členitý a střed náměstí, do kterého bylo shromáždění ohlášeno, je osázen stromy. (Což je možné seznat např. na <http://www.virtualczech.cz/kraj-liberecky/1113-chrastava>).

Tyto konkrétní okolnosti vylučují to, že běžnými adresáty projevu by byly menší děti či osoby, u nichž by bylo z jiného specifického důvodu možno očekávat, že zvolená forma sdělení u nich vyvolá pohoršení, které nebudou schopny patřičně mentálně zpracovat.

III. Žalobce důrazně popírá, že by při konání shromáždění v Chrastavě, či kdekoli v jinde kohokoliv obtěžoval. Tvrzení odpovědných zástupců žalovaného (starosty, tajemníka a místostarostky): „*dne 23. 4. 2014, kdy přímo před našima očima obtěžovali jednoho žáka ze školy ...*“ je zcela nepravdivé a žalovaný ho nijak neprokazuje.

Žalovaný, resp. jeho zástupci vůbec neuvádějí o jakého žáka se mělo údajně jednat, ani to, a co se vlastně mělo odehrát.

IV. Žalobce jednoznačně místo konání shromáždění a umístění panelů ohlásil a situoval tak, aby se shromážděním a s jeho poselstvím (odmítání umělého ukončení těhotenství) nebyly konfrontovány děti ani jiné osoby, které si nebudou přát se s tímto přesvědčením seznámit; přičemž v ohlášení vyzval žalovaného k součinnosti.

Úvahy žalovaného, které vyslovil v odůvodnění zákazu shromáždění a ve své replice, postrádají věcnost.

Nesouhlas, či neporozumění žalovaného k legitimní snaze jiných občanů - odsuzovat jev umělých potratů, není důvodem shromáždění zakázat a mařit jeho konání a pořadatele a účastníky přirovnávat k sektářským fanatikům a nepravdivě je nařknout, že se dopustili obtěžování žáka.

V. Žalobce na podaném opravném prostředku trvá.

Sdružení Stop Genocidě